

צָלִיל וְצִבֵּעַ

מְלִים שְׁזוּרוֹת זוּ בְּזוּ הֵן סְפוּר
בְּצַבְעֵי הַמְּלִים לְצִיר לִי צִיּוֹר,
מִלַּת גּוֹן מִיְחָדָת לְקוֹ הַהֶבְדֵּל
הַמְּפָרֵדָה בֵּין הָאוֹר וְהַצֵּל.

הִירָק הַכָּסוּף שֶׁל עָלִי הַזֵּית
בְּמַרְחָק גִּגוּ הָאָדָם שֶׁל הַבַּיִת,
פְּרִיחָה צְהָבָה מְבַרִיקָה גְּהֵדָרָת
מְרַבְּדִיהָ פּוֹרְשֵׁת שְׁלֵטִית זוֹהָרָת.

הַהָר הִירָק וּבְתוֹ הַלְּבָנִים
נִבְלָעוּ לְעֵת בִּקְרַב בְּחִשְׁרַת עֲנָנִים,
בְּנִגּוּעַ אוֹר שְׁמֵשׁ בְּפָנֵי הַטָּלָלִים
צָבָעִים לְבָרָא מְצַלִּילֵי מְלִים.

צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת, פְּהֶרֶב צָבָעִים
שִׁירִים וְתַמּוּנוֹת הֵם גְּעֻגּוּעִים.

15\07\2013 ראוּבֵן עֲזַרְיָאֵלִי

דבר העורכים:

העלון הזה, שיוצא בזמן החופש הגדול, מאופיין בהרבה שמחה. כתבות אופטימיות ומעניינות, ברכות לאירועים שונים, והבולט מכולם הוא הולדתם של 5 תינוקות! כן ירבו...

כשנולד ילד – השמחה גדולה
 כשנולדת ילדה – אושר עד השמיים
 וכשנולדים חמישה – הכול כפליים.
 מאחלים – פעמיים הצלחה בחינוך,
 פעם ועוד פעם פנים עם חיוך,
 פעמים רבות של צחוק ואהבה,
 שתפתחו ותגדלו לחברות טובה.
 מזל טוב כפול חמש- כי טוב,
 גם טיטולים, בקבוקים, כביסות לרוב.
 שיעבור בקלות, לפעמים יהיה לא קל,
 הן זאת כבר אמרו חכמינו חז"ל.

ולעניינים נוספים:

משרד ה"ברמה" עבר למשכנו החדש, מול משרדי תקשורת-מחשבים. תודה לעוזרים במלאכת המעבר, וכולם מוזמנים לבקר.
 אנו מזמינים אתכם לקחת חלק בפינות חדשות: פינת הפירגון (לדוגמא בעלון זה משפחת קלריך מפרגנת למשרד רכב) ופינת תחביב אישי (ראו את הטור של נעם דינסטג).
 לתזכורת, כתובת העלון: Barama@kry.co.il

ולסיום: ברצוננו לקבל מכם רעיונות לעיצוב דף הפתיחה של העלון ואנו פונים אליכם לשלוח לנו הצעות. בהמשך נערוך משאל.

המשך חופשה נעימה ובטוחה.

זוהר

פרוטוקול ישיבת המזכירות –

ועד ההנהלה

מספר 19 / 2013

שם האגודה: קיבוץ רמת-יוחנן

תאריך הישיבה: 18/7/2013

מספר חברי ועד ההנהלה: 14

שמות המשתתפים: אודי פלד, חיים קרש, אורן ט.ל., נרית ספיה, עופרה רודוי, טלי גולן, יפעת קפלן, מיכאל שגיא, ריפי שהם, נח בן נחום.

משקיפים: תום ביטי.

חסרים: יגאל אופק, ישראל עוזרי, יובל כהן, קרן שחר.

אביהו גלעד – משקיף.

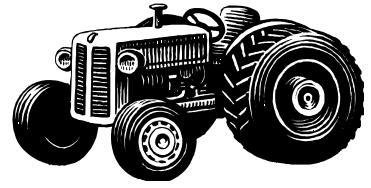
על סדר היום

1. בקשות להארכת מסלול צעירים.
2. דיווח מ"צוות הנופש".
3. דיווח לגבי "עסקת הטלפונים הסלולריים".
4. תקציב אישי לחבר סיעודי המטופל בביתו (מוזמנת נעמי יפה).
5. "צוות תקציבים" – חידוד המנדט של הצוות (לבקשת הנהלת מש"א).

החלטות

1. המזכירות אישרה הארכה בשנה של מסלול הצעירים (לפי גיל 28 לבנות ו-29 לבנים) ל:
  - א. מאיה שגיא (29) התחילה לעבוד כעו"ד, מחכה שתיתפנה משרה בצפון.
  - ב. גילי צוקרמן (28) סיימה שנה ראשונה סטאז' בראיית חשבון. לפניה עוד שנת סטאז'.
  - ג. בן כהן (28) לומד הוראת חינוך גופני. בשנה הבאה עושה התמחות בהוראה.
2. אורן מסר דיווח ראשוני מ"צוות הנופש". נדון נושא הכללת עובדים שכירים וותיקים בנופש. הצוות יביא הצעה מפורטת בנדון.
3. אורן מסר דיווח לגבי עסקת הסלולר החדשה וחיובי החברים. נמצא שהחיוב בגין חשבון "חבילת השימוש החודשי" של חברים רבים מוטל על הענף שבו הם עובדים בקיבוץ, ובתאגידיו. נרקמת הצעה לפיה יבוצע "יישור קו" בו יזוכו כול החברים בעלות החבילה הבסיסית 60 ש.ה./חודש בתקציבם האישי. הדבר מחייב התארגנות גזברית ומש"אית.
4. נושאים נוספים שהיו על סדר היום לא נדונו בשל היעדרות ממלאי תפקידים.

רשם – אודי

מפעילות טרקטורם

נעה פארן

כיום אנו מייבאים טרקטורים חקלאיים קוריאניים של חברת LS, מלגזות שדה מספרד של חברת AGRIA, מרסקות גזם איטלקיות מבית AGRIMASTER וגם ספרדיות של חברת VENTURA

(טרקטורם היא הספקית הגדולה בארץ של מרסקות יערנות). בנוסף מייבאים שופלים גרמניים WEIDEMANN, וממשיכים לספק חלקי חילוף ללקוחות הטרקטור ההודי שיובא בעבר.

יתרון תחרותי בולט של טרקטורם הוא היכולת לבנות כלים ייעודיים ולהתאים את הטרקטור למשקים ספציפיים. יתרון זה נובע משיתוף פעולה מוצלח עם זוהר וצוות המסגריה, שבונים תוספות מותאמות לטרקטורים שלנו לפי הזמנה. בנוסף, שיתוף הפעולה עם דורון במוסך מאפשר פיתוחים חדשניים לצרכי שוק ספציפיים: כך למשל הומצא מהפך המיכלים ("פליפר") שעובד כיום במטעי הבננות של דגניה ב', מצובה, גשר הזיו, כברי ועוד (סה"כ כ-15 מכונות).

למעשה הפעילות של טרקטורם היום מהווה את חלק הארי מהכנסות המוסך, שמספק שירות ותיקון לכלל המכונות והכלים שנמכרים. וכן מספקת טרקטורם גם עבודה בהיקף לא קטן למסגרייה, שמבצעת עבודה ברמה גבוהה ביותר.

הפעילות השוטפת שלנו כוללת את כל מהלך הקשר עם הספקים, יבוא כלים

טרקטורם נמצאת היום בנקודת שיא מבחינת היקף הפעילות והמכירות, וגם בצומת מכרעת מבחינת המשך התפתחות העסק. מצאנו לנכון לשתף את הציבור בנעשה אצלנו.

טרקטורם הוקמה מתוך צורך היסטורי של המוסך להביא עבודה נוספת. דורון יפה התחיל ביוזמה של יבוא כלים חקלאיים, ובהמשך ראה כי טוב, והיקף הפעילות גדל באופן שדרש הקמת מערך שירות נפרד לעניין. את עבודת המכירות בתחילת הדרך עשה נדב ברמן, שהוביל את המהלך ביחד עם דורון ועשה עבודה "חלוצית" של מכירת הטרקטורים הראשונים והחדרת המוצר לשוק עוד לפני הגדרת טרקטורם כחברה.

כך קרה שטרקטורם הוקמה למעשה "יש מאין" ללא כל השקעה ראשונית ותכנית עסקית מסודרת. השירות של החברה הושתת על המוסך הקיים המשרת את כל המשק החקלאי והצרכני בנוסף לעבודה מול טרקטורם. הקמת החברה וביסוסה נעשו "תוך כדי תנועה", וכללו השקעות הכרחיות כמו הקמת המשרד, רכישת רכב לאנשי המכירות וניידת שירות טכני.

בתחילת הדרך, לפני כ-6 שנים, יובאו טרקטורים הודים ונמכרו כ-30 מהם. בהמשך הוחלט להפסיק את יבוא המותג ההודי בגלל אי התאמה לחקלאות הישראלית ולתו התקן האירופי המחייב.

השוק הפוטנציאלי הוא 130-140 טרקטורים שנמכרים בארץ בסך הכל בשנה. בשוק הזה טרקטורם מוכרת כ-50 טרקטורים בשנה כלומר 40-35 מנתח השוק, שתפסנו כחברה לא מוכרת וחדשה. במונחים עסקיים מדובר על הישג משמעותי.

יש לציין שכל הפעילות הזו מתבססת על צוות של שני אנשי מכירות, מנהלת לוגיסטית אחת ומנהל, וכשהפעילות מתבצעת ממשרדים מאולתרים וצנועים, ולמרות כל זאת נפח המכירות עולה בעקביות.

בשנים 2007-2010 מכרה טרקטורם כ-10 12 טרקטורים בשנה וגילגלה מחזור מקסימאלי של 2.2 מיליון שקלים בשנה. בשנת 2011 נמכרו כ-30 טרקטורים, ובשנת 2012-2013 נמכרו כבר 50 טרקטורים, והמחזור עלה לגלגול של כ-6 מיליון שקלים. מכירות החברה במחצית הראשונה של 2013 כ-3.3 מיליון ש"ח.

בחשבון פשוט ניתן לראות שגרף הגידול הינו חריג בקיצבו ומהווה הישג מרשים.

כיום החברה עברה מהפסד תפעולי לרווח תפעולי, ומצבה משתפר והולך. המשך ריווחיות של חברה כזו מתבסס על הגדלת הנפח והכנסת מוצרים חדשים, אך כיום הגענו למיצוי הפוטנציאל שלנו לגדול, ויש צורך להתרחב פיסית משמעותית על מנת לגדול עסקית: קצב המכירות הולך וגדל, אך התשתיות של השירות והתיקון אינן גדולות בהתאם, וכיום עומדת טרקטורם בפני

חקלאיים הכרוך ברישוי ועמידה בתקנים, ניהול הליך המכירה ללקוח, יצירת מערך שיווקי ופרסומי, שירות לקוחות שוטף ועוד. המערך הלוגיסטי הוקם ע"י בת-חן יפה בשנותיה הראשונות והקריטיות של החברה, והמנהלת הלוגיסטית בשנה האחרונה היא נועה פארן.

בתחום המכירות עובדים איתי חורש ומוטה צוקרמן. עבודתם כוללת מענה ללקוחות מתעניינים, וכמובן יצירת קשרים חדשים והחדרה של המותג טרקטורם לשוק המקומי. הם נוסעים ברחבי הארץ לפגישות עם לקוחות, וחותמים על חוזה המכירה. עבודתם מחייבת הכרה עמוקה של השוק החקלאי, של מצב השוק והמתחרים, ושל צרכי הלקוח.

את כל הנ"ל מנהל מוטי חורש, מנכ"ל החברה. למעשה טרקטורם נחשב לעסק היחיד בקיבוץ שאת אמצעי הייצור מפעילים חברי קיבוץ ללא שכירים למעט מכונאי אחד.

כיום יש לנו כ-200 כלים בפריסה ארצית מרשימה.

הצלחנו למכור טרקטורים ומלגזות ללקוחות אסטרטגים ומשמעותיים בישראל – מועצות, עיריות, מפעלים, ביה"ס חקלאיים, חוות סוסים, משקים וחברות חקלאיות משמעותיות, והרבה מאד לקוחות פרטיים בכל חלקי הארץ ובכל המגזרים – קיבוצים, מושבים, ערבים, דרוזים, ומה לא.

החברה נמצאת בשלב של הכרה וחדירה מסיבית לשוק המאוד תחרותי של טרקטורים חקלאיים בארץ.

ברחבי הארץ לתת מענה לקריאות שירות ולטיפוח קשרי לקוחות. עתידנו תלוי כרגע בהחלטה האם לתת לנו אור ירוק להשקעה שתאפשר לנו לקחת צעד קדימה ולהפוך להיות החברה שאנחנו יכולים להיות. אנחנו מאמינים ביכולת של טרקטורם להמשיך לצמוח ולבסס את טרקטורם כשם מוכר בשוק החקלאי, ולהמשיך להתגאות ביחס אישי ושירות מקצועי.

החלטה של הועדה הכלכלית לגבי השקעה להגדלת כל המערך של השירות, המשרדים, המוסך והאחסנה. רק השקעה מסוג זה תאפשר לנו להמשיך ולצמוח, להגדיל את סל המוצרים שלנו, לארגן איזור תצוגה מקצועי וייצוגי, וכמובן לספק שירות מקצועי וזריז ללקוחותינו ברחבי הארץ (כיום מתבסס על איש שירות אחד בלבד).

בימים אלה אנחנו עובדים במרץ ונותנים מענה להיקף מכירות לא קטן. אנחנו משתתפים בתערוכות חקלאיות ונוסעים

הפיינשמקר הקיבוצניק, יין ישמח לב אנוש

נעם דינסטג

רציתי לשתף קצת את חברי הרמה בתחביב יחסית חדש שלי, שאני מוצא בו הרבה עניין, תשוקה, סקרנות והרבה חיים. התחום הזה הוא עולם היין.

זוכרים את המשפט "רק כשהתחלתי ללמוד הבנתי כמה אני לא יודע"? הוא תופס כאן שבעתיים. מעבר להיכרות עם אינספור סגנונות עשיית יין ישנים וחדשים, עשרות זני גפן שאת שמם לא שמעתי מעולם, שוק מבלבל ועמוס ביינות מכאן ומשם, צריך גם לפתח חך שלומד להכיר טעמים חדשים ובסופו של דבר מסוגל לפסוק אם הדבר הזה בכלל טעים, מהנה לשתיה ושווה את המחיר שלו. לגבי המחיר והאיכות, סוגיה כואבת

במיוחד היא חוסר האונים הנעלם הזה שמגיע כשעומדים מול מדף יינות עצום בחנות יינות ובעצם בכל סופרמרקט עם פינת יין לא קטנה – מה לעזאזל אני בוחר מכאן? האם היין היקר הוא שווה את הכסף ויהיה לי טעים, ואני לא אצא פראייר עם המחיר הגבוה? למה לא לקנות עוד פעם תשבי, גמלא, בנימינה, שבדיוק נמכרים במבצע, "נסגור את הפינה", נחסוך את כאב הראש הזה וכולם יהיו מבסוטים.

כל השאלות לעיל, וגם תגליות שעשו הרבה סדר והתחשק לי לחלוק עם אנשים אחרים שיכולים להפיק הרבה הנאה משתיית יין, גרמו לי לרצות לתעד ולחלוק את החוויות ואת הידע. וכך באוגוסט האחרון (2012) הקמתי אתר אינטרנט קטן שמרכז המלצות על יינות ששוים תשומת לב וגם את מחירם, וגם מציע מאמרים שונים שכתבתי שעוסקים בתחום ומסביבו. אתר אינטרנט צריך שם וכתובת, נכון? אחת המילים שעלו לי בהקשר הזה היא "פיינשמקר", מעין כינוי לאנני

טעם ובררן, ומשהו שיצא לי לשמוע בעבר כשניסו לתת שם לכל ההתעסקות שלי בזוטות ודקויות של טעם ואיכות. להפתעתי התברר שאף אחד לא תפס את השם הזה קודם, וכך הקמתי את אתר "פיינשמקר" בכתובת feinschmecker.co.il (תוכלו למצוא אותו בקלות אם תחפשו בגוגל "פיינשמקר יין").

אז מאיפה מתחילים לדבר על יין, כי העולם הזה כל כך רחב שמאוד קשה לומר עליו משהו מבלי למפות אותו קצת. אז בואו נשים על השולחן כמה הנחות יסוד:

- יין נוצר כדי להאיר את החיים ולהיות מהנה לשתייה. זה קודם לאיכות, המחיר, העפיצות וכל מאפיין אחר.
- לוקח שנים לפתח חושים והיכרות עמוקה עם יינות העולם, אבל לא צריך יותר מתשומת לב טובה וקורטוב של עניין כדי להבין מה טעים לכם. ובדרך ממתינות הפתעות רבות, כמו יינות "זולים" שטעימים יותר מהרבה דברים ששתייתם עד היום.
- עשיית יין טוב באמת היא אתגר מורכב הדורש שפע של ידע, ניסיון וצניעות טובה. כל התכונות הללו נרכשות בחלקן, ואינן דבר של מה בכך. יצרני יין רבים הצליחו לסגל לעצמם רק חלק מהתכונות הללו, והתוצרת שלהם עלולה להיות מאכזבת בהתאם.
- הרבה פעמים יין לא שווה את מחירו. אם בוחרים בקפידה, זה יכול להיות גם ההיפך – יין ששווה יותר ממה ששילמנו עליו. בחירה מוצלחת שכזו דורשת ידע מקדים בדרך כלל.
- עולם היין הוא כמו ספרייה עצומה – טעימה מכל בקבוק משולה לעיון בספר אחד. ישנם אינספור שיטות ואמצעי ייצור ולא פחות זני גפנים. כיום הרבה ידע מצוי ברשת, אבל חלקו מסתתר מתחת תוכן מסחרי שיווקי, שמנסה למכור משהו ולכן הוא פחות אמין. לכן כדאי לחפש במקורות רציניים ונטולי פניות ככל האפשר.
- כשמתעסקים בדבר עצמו – יין, ומדברים על מה שיש שם ומה זה עושה לנו, זו אינה פלצנות, אלא עיסוק ענייני והנאה.
- אין טוב מלטעום בעצמך. בצרפת, איטליה וספרד מייצרים ברציפות יינות מעל 3000 שנה, ועדיין אפשר להיתקל ביינות לא טובים שמגיעים משם. מצד שני, הטובים שביצרני היין מהארצות האלה משיגים את תעשיית היין הישראלית בכמה עשורים. ייקח לנו הרבה זמן לגרד את תחתית ההבנה שלהם.

לעת עתה נסתפק בזה, שלא תקראו לי פלצן או משהו, למרות שבטח כבר מאוחר מדי בשביל זה.

אתם מוזמנים לבקר באתר האינטרנט ולשאול שאלות

- כאוות נפשכם

האם כל כך קשה להחנות את הרכב במגרש החנייה?

הגישה התכנונית שלנו רואה חשיבות בהחניית הרכב במגרשי חנייה ולא בצמוד לבית המגורים. גישה זו נובעת מתוך רצון לאפשר להולכי רגל באזורי המגורים, לנוע בחופשיות וללא חשש פן יפגעו מכלי רכב.

הכבישים הפנימיים מתוכננים ככבישי שירות ולא לתנועה ולחניות. תנועת המכוניות מסכנת את ההולכים, ובעיקר מסוכנת לילדינו הנעים בהם מתוך הרגשה שהכביש מקום בטוח. מרבית הנעים וחונים בשולי הכבישים הפנימיים הם צעירינו, אבל לא רק. ואני משתומם האם באמת כל כך קשה להחנות במגרש החנייה, או שמא זה נובע מזלזול או חוסר מחשבה. הנושא הזה הוא אחד ממרכיבי איכות החיים בקהילה שלנו ומן הראוי להתייחס אליו בהתאם.

יורם יבור

זיכרונות מהחופש הגדול

חסי זית

עם צביעתו באדום של ה"מחסן האדום" = בית המלאכה של עמית גפן לתיקון אופניים וקלנועים, כמה זיכרונות וקצת היסטוריה של הבניין.

המבנה ניבנה מלבנים אדומות "לבני שמוט" שנוצרו בבית החרושת "נעמן" שהיה שייך לקיבוץ כפר מסריק. את הלבנים עשו מטין שחפרו והוציאו מאדמת הביצה שהייתה שם. את מקום החפירה ניצלו להקמת בריכות דגים. את החומר שהוציאו היו מעבירים ברכבל מעל כביש חיפה/עכו אל המפעל, ששרידיו עדיין נמצאים באזור התעשייה מילואות.

לימים החלו לייצר שם את כלי החרסינה נעמן והפסיקו לייצר לבנים אדומות. זהו אחד המבנים הבודדים שבנויים מלבנים אדומות שעדיין עומד על מקומו. (בית הקירור הישן גם הוא ניבנה מאותן לבנים אדומות).

שנת ההקמה ולאיזה מטרה הוקם הבניין לא ידוע לי. מה שזכור לי שהיה שם מחסן שקים. מה חשיבותו ולשם מה מקימים מחסן שקים?

בימים ההם כל התובלה של התפוזת – גרעינים לתערובת לרפת וללול היו מביאים בשקים. דשן כימי, קמח וסוכר, תפוחי אדמה – הכל הגיע בשקים. את התערובת ללול ולרפת היו ממלאים בשקים. היו שקים בכל מיני גדלים ולכל מיני שימושים. שקים קטנים יותר היו ממלאים בתערובת ושולחים ללול ולרפת. בשקים בלויים שיצאו משימוש היו משתמשים בחורף כשטיח לפני הדלת לניגוב נעליים ומגפיים.

שימוש נוסף היה "ללבוש שק". בתנ"ך זה היה משמש כביטוי לאבל. במציאות של אז, זה שימש כמגן ומחסה, כשצריך היה לפרוק שקים כמו קמח, או שקים של דשן כימי, שהיו בדרך כלל קרועים והדשן היה נישפך דרך החורים לתוך הצווארון וצרב את הגוף.

בימות החורף היה שימוש נוסף כ"מעיל גשם". לוקחים שק, מקפלים אותו בצורה מיוחדת, ונוצר מין מעיל עם קפושון ושמים אותו על הראש כהגנה מהגשם.

כשהייתה מגיעה משאית עם שקים לפריקה כל מי שראה אותה בזמן, היה נעלם. "מסדר העבודה" (מושג שלא קיים היום), היה הולך בחצר וצד סבלים לפריקה. מי שלא המציא בזמן כאב גב, היה מקבל אותו אחרי הפריקה.

מי שנתפס היה "לובש שק", אותו מעיל עם קפושון, להביע את צערן על שלא השתמט בזמן. ברור שאחרי כל השימושים השונים היו השקים מתבלים ונקרעים. מאחר והם היו מצרך יקר ושימושי באותם הימים, לא נתנו להם להתבלות ולהיקרע. "במחסן האדום" הייתה מתפרה לתיקון שקים. החייט היה **דב זמיר**, הסבא של יוסי זמיר. לשם תיקון השקים היו משתמשים בחוטים שונים – היו חוטים דקים (שלא שווים שום דבר) חוטים יותר עבים חוטי שפגאט וחוטים לבנים וחוטים במיוחד שנקראים חבל בנאים.

מאיפה הבקיות שלי בחוטים ולא הייתי שולייט חייטים?

בקיר היה חור קטן, לא ברור לשם מה, אבל בגודל מספיק למעבר ילד. היינו זוחלים דרכו ומוציאים חוטים ששימשו אותנו לבניית טירות (עפיפונים). חוט השפגאט שימש לבניית גוף הטיירה וחבל הבנאים, שהיה חזק במיוחד, שימש כחוט הטיירה. כל מי שהטיירה שלו הגביהה עוף בעזרת חבל הבנאים - ניצח את כולם.

טיירות לא בונים רק מחוטים. צריך גם פלאפונים (כפיסי עץ דקים במיוחד) לבניית השלד. אותם היה ניתן היה להשיג בנגריה הישנה, ששרידיה נמצאים כיום ע"י מגרש הכדורסל. לא תמיד עזרו בקשות ישירות מהנגרים, ואז צריך היה להשיג אותם בדרכים אחרות.

ביהדות המושג "יודעי חן" הוא מה שנקרא חוכמת הנסתר (הקבלה). אצלנו, "יודעי חן" היו אלו שידעו על חורים נסתרים בכל מיני מקומות. גם בנגריה היה חור שאיפשר לנו לעבור דרכו. לא תמיד היו פלאפונים מן המוכן, וצריך היה להיכנס מספר פעמים עד שמצאנו את מבוקשנו.

כדי להשלים את הטיירה היינו זקוקים לניירות.

בכרם הייתה סוכה שבה ארזו את הענבים בארגזים ומרפדים בנייר מיוחד, חזק וצבעוני. כדי להשיג אותו לא צריך היה לדעת על חורים נסתרים. בכרם הייתה ערימה של פסולת, שממנה ניתן היה לקחת באופן חופשי.

כל התהליך גזל חלק ניכר מהחופש הגדול. אחרי כל זה לא היינו מסתפקים ביום אחד של פסטיבל עפיפונים אלא במשך שבועות, עד בוא הסתיו, זה היה הבילוי של אחר הצהריים.

לא נזקקנו להדרכת מבוגרים וספרי הדרכה. בכל קבוצת ילדים היה אחד שידע את התורה והידע עבר מדור לדור.

עברנו קטע אחד מתולדות ה"מחסן האדום". עם הזמן אולי יעלו עוד קטעים. לוחשים לי שאולי

- באחרית הימים המחסן יהפוך להיות המוזיאון של רמת יוחנן וקטעים מהזיכרונות ישובצו בו

בני ה - 30 + / ג. עפרה

כבר אין להם טרנזיסטור
אף לא תקליט אחד.
כפביש עומדים שעות בתור
במכונית... לבד!

עוזבים בבקר בית וחלום
שוקדים..... על רעיון -
ומחפשים שוב בכל יום
איך להביא - מ י ל י ו נ .

עוצרים בכל מרכול
מפה וגם משם,
לקנות לילד את הכל
ולא יודעים נפשם.
אצים רצים ל-'תוכניות'
שרק כולם יראו...
שיכבבו בפרסומות
אותם אז יאהבו...

הם מאוד מעודכנים,
באינטרנט... לגלוש.
דירת יוקרה בעננים -
וגנ'טים... לרפוש!

הטלוויזיה ענקית
כמעט כמו - בקולנוע
ברכב, העקר מראה...
ולא חשוב מנוע.

הכל מהר, בהישג - יד
אסור כבר לעצור.
רק בתמצית, עכשיו מיד
אין להביט אחור.

כך, כל אחד אז לעצמו,
לוקחים מה שאפשר.
לכל הכסף יענה
'רק כך הוא מאושר'!

כבר אין להם טרנזיסטור
אף לא תקליט אחד,
לסמרטפון שם עומדים בתור
ואז... במכונית לבד!

פינת הפרגון -

לצוות משרד רכב ובמיוחד לדקלה,
על היחס הטוב, על מאור הפנים והרוח החיובית,
על הטיפול הטוב והרגוע, במיוחד כשאנחנו
בלחץ, על היותך מנומסת - תודה!
ממשפחת קלריך.

תודות לרמת יוחנן

לרגל חתונתנו: לוי (בנם של רותה ודני) ובלה, שהתקיימה ב-5.7, אנו כותבים ל"ברמה".

תודה לבית, שממשיך ללוות, בסיוע חברתי, התנדבותי, כלכלי וחומרי. חתונתנו התקיימה בערב שבת - לכה דודי לקראת כלה, בבריכת הקיבוץ ובברכתו.

רבות ורבים עזרו לנו לקיים אירוע מיוחד וביתי, ששימח את כלל משפחתנו וחברינו! אנו מוקירים מאוד את ההתנדבות והנתינה של כה רבים וטובים. אדוות הנתינה וטוב הלב הזהדו לשמחת חתונתנו. רשימת העוזרים רבה וארוכה וכולנו תקווה שלא פספסנו אף אחת\ד - ואם כך קרה עמכם הסליחה בבקשה:

נירית וצוקי שהפיקו את האירוע במסירות, רוחב לב ותושייה. אודי פלד, אוריה רודוי, אייל ברבר, איתי כרמון, דורון ק., דיאנה שמעוני, ישראל עוזרי, מאייקה ורחל יפה, מור יובל-גזית, מיכל הוברט, ניצן רודוי, ספיר ארזי, עדי מאירוביץ', עודד קול.

ולכל בית רמת יוחנן, תודה רבה על שנים של הצמחה - על חינוך המערכת והמדשאות האיכותי, התרבות הייחודית, והמשפחתיות המורחבת. בשמנו ובשם משפחת היוז ומשפחתה של בלה, אנו מודים לכם ושמחים שחלקתם את ביתכם עמנו ואפשרתם שמחתנו הגדולה.

ברכות

ברכות לענת פלד

על סיום תואר בתקשורת חזותית
ועיצוב גרפי במכללת יזרעאל

בהצטיינות יתרה

לכשו מדים:

תמיר מאירוביץ', בר צוקרמן, תומר גולן
מאחלים להם שירות מעניין ומהנה
וחיזרו בשלום הביתה!

תורנויות בחודש ספטמבר 2013

החגים מתקרבים בצעדי ענק ואיתם התורנויות המגוונות שלנו כמו: תורני מטבח, הגשה ופירוק, כלים, בנות שבאות לסדר עוגות במנג'טים, ועוד. תורנויות תרבות – לפני הטקסים ולאחריהם, למסיבות החגים, מתנדבים שמנדובים לעזור בדשאים בסידור שולחנות וכסאות. חברים וחברות, מועמדים, נוער, וכו' - אנא התייחסו אל התורנויות ברצינות ובאחריות. דף התורנויות החודשי מחולק לתאי הדואר בתחילת החודש. תזכורת נוספת מחולקת יומיים לפני התורנות הרלוונטית, היא נועדה להזכיר אישית את התורנות הקרבה, ואת האחריות לביצועה. תורן שמעוניין בהחלפה/מכירה, עליו האחריות להעביר התזכורת לנער/ה. במיוחד בחודש כזה שהתורנויות בו רבות וצפופות, יש נטייה לשכוח. אנא, גלו אורך רוח, ותודה מראש על שיתוף הפעולה. ענפי המזון והתרבות.

שתהיה לכולנו שנה טובה ומתוקה.

אורן טהר-לב

סיימו שנת שירות:

יהל קפולניק, רשף ספיח, שחר זבולון, סתיו

שמעוני, תומר גולן.

מאחלים לכולם המשך שירות מוצלח בצה"ל.

פשטו מדים

גיא כהן, אוהד סאלויה, עינב כהן
מאחלים לכם התערות מהירה באזרחות!

מוועדת צעירים

עם צאתה של נעמה רייזנר לחופשת לידה בשעה טובה, תחליף אותה דלית ביטי בכל הנוגע ללימודי צעירים.

מס' נייד: 0523662434. מייל: dalitb@kry.co.il

מזל טוב ותודה לנעמה ותודה והצלחה לדלית.

יובל כהן ועידו שלם.

התמונה

מבילוי שישי בצהרים

בפאב, למשפחות

ולצעירים ברוחם.

מוזיקה...

כייף...

ובירה...

“ברמה” עלון דו שבועי מס 1754, כ”ו באב, תשע”ג, 2.8.2013, קיבוץ רמת יוחנן

מזל טוב

לצופה ומור להולדת הבן - קול
 לסמדר ויונתן יובל להולדת הנכד הראשון
 לטלילה קוטלר להולדת הנין
 לכל הדודים והדודות הרבה נחת!!

מזל טוב

למיכל ורועי רימון להולדת הבת עמית
 אחות לגלי, ניבה, יובל ומילי.
 לכל בני משפחה רוב ברכות!

מזל טוב

למעין ורועי אורן להולדת הבת שקד
 אחות לאריאל ושיר.
 לכל המשפחות ברכות והרבה נחת!

מזל טוב

לנעמה רייזנר להולדת הבת כליל
 לאביטל ושלמה להולדת הנכדה
 הרבה נחת!

מזל טוב

לנעה ואסף פרוש להולדת הבן
 לחנה ואליעזר להולדת הנין
 הרבה נחת ואושר לכל המשפחה!

"ברמה"

עריכה – זוהר מור, בנצי גולן
 הקלדה ושיכפול – שרה'לה זית
 הגהה – אורה שורר

Barama2@kry.co.il